

Комогорова М. И. Психологическая составляющая профессиональной компетентности будущего учителя иностранного языка в начальных классах.

В изучается психологическая составляющая профессиональной компетентности будущего учителя иностранного языка в начальной школе, а также анализируется психический процесс усвоения коммуникативной компетентности.

Ключевые слова: психологическая составляющая, профессиональная компетентность, будущий учитель иностранного языка.

Komogorova M. I. A psychological constituent of professional competence of future teacher of foreign language is in initial classes.

Psychological aspects of professional competence of future teacher of foreign language in primary school is considered and the psychical process of digestion of communicative competence is analysed in the article.

Keywords: Psychological aspects, professional competence, future teacher of foreign language.

УДК 373.3

Крикун І.

Слов'янський державний педагогічний університет

ПРАЦЕЛЮБСТВО ЯК ПРИОРИТЕТНИЙ НАПРЯМ ВИХOVАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ПЕДАГОГІЧНІЙ ДУМЦІ (ДР. ПОЛ. XIX – ПОЧ. ХХ СТ.)

У статті висвітлюються проблеми трудового виховання і формування працелюбства у підростаючого покоління у спадщині вітчизняних педагогів як пріоритетні напрямки педагогічної думки. Звертається увага на особливості розвитку проблеми працелюбства у період другої половини XIX – початку ХХ ст. та їх актуальність на сучасному етапі. Робиться загальний висновок про те, що працелюбство має великий виховний потенціал і визначення його як пріоритетного напрямку розвитку дозволяє підготувати багатогранну особистість з установкою на творчу активність.

Ключові слова: праця, працелюбство, трудове виховання, інтегровані уроки.

У виховному процесі підростаючого покоління нашої держави в останній час, з'явилося ряд проблем, з якими раніше ні суспільство, ні школа, ні сім'я не зустрічалися. Невпинне зростання лінощі викликає зрозуміле занепокоєння. Така ситуація спонукає учителів-практиків і теоретиків педагогічної науки до пошуків ефективних шляхів виховання молодого покоління у вирі непростих соціально-економічних процесів розвитку України. Звернувшись до їх надбань у трудовому вихованні нас спонукали ті труднощі і завдання, що постали перед освітянською громадою сьогодення.

Аналіз історико-педагогічної літератури, зокрема праць Б. Грінченка [1], О. Духнович [2], Н. Корф [4], Т. Лубенец [5], Н. Пирогов [7], а також сучасних грунтовних праць і окремих публікацій провідних науковців: С. Золотухіної, М. Євтуха, А. Бойко, О. Сухомлинської свідчить про те, що проблема працелюбства знайшла своє відображення в контекстуальному розв'язанні прикладних проблем педагогіки та не актуалізувалась в загальнотеоретичному плані як пріоритетний напрямок виховання та духовного розвитку молодших школярів.

Метою публікації є звернення до ідей трудового виховання і формування працелюбства вітчизняних вчених та розкриття доцільності, актуальності, перспективності та пріоритетності працелюбства в контексті формування та розвитку

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

НАУКОВИЙ ЧАСОПИС НПУ імені М. П. Драгоманова

Серія 17

Теорія і практика навчання та виховання

Випуск 25

Київ

Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова

2014

УДК 37.0(06)

ББК 74.00я5

Н 34

ФАХОВЕ ВИДАННЯ

затверджене Президією ВАК України 2010 р. від 14.04.2010 за № 1-05/3 (педагогічні науки)

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації Серія КВ № 8823 від 01.06.2004 р.

Схвалено рішенням Вченої ради НПУ імені М. П. Драгоманова

(протокол № 10 від 24 квітня 2014 р.)

УД

Редакційна рада:

В. П. Андрющенко

А. Т. Авдієвський

В. П. Бех

В. І. Бондар

Г. М. Торбін

В. Б. Євтух

П. В. Дмитренко

І. І. Дробот

М. І. Жалдак

Л. І. Мацько

О. С. Падалка

В. М. Синьов

М. І. Шкіль

М. І. Шут

О. Г. Ярошенко

доктор філософських наук, професор, академік НАПН України, член-кореспондент НАН України, ректор НПУ імені М. П. Драгоманова (голова Редакційної ради);
почесний доктор, професор, академік НАПН України;
доктор філософських наук, професор;
доктор педагогічних наук, професор, академік НАПН України;
доктор фізико-математичних наук, професор (заступник голови Редакційної ради);
доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент НАН України;
кандидат педагогічних наук, професор;
доктор історичних наук, професор;
доктор педагогічних наук, професор, академік НАПН України;
доктор філологічних наук, професор, академік НАПН України;
доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент НАПН України;
доктор педагогічних наук, професор, академік НАПН України;
доктор фізико-математичних наук, професор, академік НАПН України;
доктор фізико-математичних наук, професор, член-кореспондент НАПН України;
доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент НАПН України.

Редакційна колегія:

В. І. Бондар

М. С. Севастюк

І. Д. Бех

А. П. Каніщенко

А. Й. Капська

О. В. Матвієнко

В. М. Махінов

Ю. О. Приходько

С. В. Страшко

I. M. Шапошнікова

О. Л. Шевнюк

Т. С. Яценко

доктор педагогічних наук, професор, академік НАПН України (відповідальний редактор);
кандидат педагогічних наук, доцент (відповідальний секретар);
доктор психологічних наук, професор, дійсний член НАПН України;
кандидат педагогічних наук, професор;
доктор педагогічних наук, професор;
доктор педагогічних наук, професор;
кандидат педагогічних наук, професор;
доктор психологічних наук, професор;
кандидат біологічних наук, професор;
кандидат педагогічних наук, професор;
доктор педагогічних наук, професор;
доктор психологічних наук, професор, дійсний член НАПН України.

Н 34

Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 17. Теорія і практика навчання та виховання. – Вип. 25 : збірник наукових праць / за науковою ред. академіка В. І. Бондаря. – К. : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2014. – 208 с.

У статтях розглядаються актуальні проблеми наукових досліджень докторантів, аспірантів, викладачів ВНЗ та співробітників наукових установ України з питань педагогіки, методики та технології навчання і виховання.

Для викладачів та студентів педагогічних навчальних закладів, науковців та практичних працівників.

УДК 37.0(06)
ББК 74.00я5

© Автори статей, 2014

© Редакційна рада, 2014

© Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2014

ЗМІСТ

Бондар В. І.	ФІЛОСОФІЯ МЕТОДОЛОГІЇ НАУКОВОГО ПІЗНАННЯ І ПРОБЛЕМИ ІСТИННОСТІ ЙОГО РЕЗУЛЬТАТІВ.....	3
Бобрицька В. І.	ОСВІТНЯ ПОЛІТИКА ШВЕЙЦАРІЇ У СФЕРІ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ ВИЦОЇ ОСВІТИ: УРОКИ ДЛЯ УКРАЇНИ	10
Бондаренко Т. М., Гринько В. О.	ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ НЕПЕРЕВНОЇ ОСВІТИ	17
Байда Л. А.	ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОГО ФОЛЬКЛОРУ.....	22
Васютіна Т.	ЗМІСТОВО-ТЕХНОЛОГІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ УМІННЯ ОРГАНІЗОВУВАТИ ПРОЕКТНУ ДІЯЛЬНІСТЬ УЧНІВ З ПРИРОДОЗНАВСТВА	29
Веклич Ю. І.	ЧОРНИЙ КОЛІР У КУЛЬТУРАХ НАРОДІВ СВІТУ У КОНТЕКСТІ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МАЙБУТНОГО УЧИТЕЛЯ.....	33
Гандабура О. В.	ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ ПРОФЕСІЙНОГО САМОРОЗВИТКУ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ: ЗМІСТ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ.....	39
Гуцак Ж.	ОСНОВНІ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ ВИХОВАННЯ У СТУДЕНТІВ КУЛЬТУРИ БЕЗПЕЧНОЇ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ	43
Комогорова М. І.	ПСИХОЛОГІЧНА СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	48
Крикун І.	ПРАЦЕЛЮБСТВО ЯК ПРІОРИТЕТНИЙ НАПРЯМ ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ПЕДАГОГІЧНІЙ ДУМЦІ (ДР. ПОЛ. XIX – ПОЧ. ХХ СТ.)	52
Куліш Л. А.	СУЧASNІ ОСВІТНІ ВЕБ-РЕСУРСИ: РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ.....	57

УДК 373.011.3-051:81'243]:159

Комогорова М. І.
Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова

ПСИХОЛОГІЧНА СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ

У статті розглядається психологічна складова професійної компетентності майбутнього вчителя іноземної мови в початкових класах та аналізується психічний процес засвоєння комунікативної компетенції.

Ключові слова: психологічна складова, професійна компетентність, майбутній вчитель іноземної мови.

Поняття професійної компетентності є однією з характеристик будь-якої діяльності. Сформованість адекватного уявлення майбутнього учителя англійської мови в початкових класах про власну професійну компетентність спонукає до вдосконалення своєї професійної діяльності та майстерності, впливає на його уявлення про цінність власної особи, певною мірою формує самооцінку, рівень домагань.

Відмінною характеристикою майбутнього учителя англійської мови в початкових класах від інших вителів-предметників є сформованість комунікативної компетентності. Вагомий внесок у її розвиток були зроблені зарубіжними та вітчизняними науковцями Л. Біркун, Р. Джонсон, І. Зимня, Г. Китайгородська, С. Козак, Е. Пассов, В. Сафонова, Д. Хаймс та ін. Більш детальніше питання компетентності розглядається у працях вчених та науковців І. Ф. Ісаєва, І. А. Зязуна, О. Є. Ломакіна, В. В. Нестерова, І. П. Підласого, В. А. Сластьоніна, В. М. Ягупова та ін. У центрі уваги сучасних науковців знаходяться питання модернізації підготовки майбутніх учителів початкової школи до розуміння та здійснення іншомовної комунікативної компетентності (В. Кан-Калик, А. Капська, О. Леонтьєв, Л. Савенкова).

Мета статті полягає у розкритті лінгвопсихологічних складових комунікативної компетентності майбутнього вчителя іноземної мови в початкових класах.

Виклад основного матеріалу. У психолого-педагогічній літературі існують різні підходи щодо визначення поняття “професійна компетентність” вчителя іноземної мови. Одні вчені визначають його як “володіння учителем певним об’ємом знань, умінь та навиків, що визначають сформованість його педагогичної діяльності, педагогічного спілкування та особистості учителя як носія певних цінностей та ідеалів” (І. Петрікова). Інші трактують: “компетентність – це стійка готовність і здатність людини до діяльності зі “знанням справи”” [5].

Вчені доповнюють та розширяють це поняття, визначаючи професійну компетентність учителя – як інтегральне утворення особистості, яке включає сукупність соціального, полікультурного, аутопсихологічного, когнітивно-технологічного та персонального компонентів, необхідних для успішного здійснення педагогічної діяльності з урахуванням специфіки предмета, що викладається [6].

Розглядаючи питання про професійну компетентність учителя іноземних мов правомірно сказати про її компоненти, необхідні для успішного здійснення педагогічної діяльності. Але слід відзначити, що аналіз наукової літератури показав, що серед вчених немає єдиної точки зору стосовно виділення ключових компетенцій учителя іноземних мов.

Так, на думку О. Бердичевського, підготовка вчителя іноземних мов до здійснення успішної діяльності, передбачає оволодіння ним наступними компетенціями:

комунікативною, лінгвокраїнознавчою, лінгвометодичною.

На думку Т. Долгової, професійна компетентність учителя іноземної мови складається зі спеціальної компетенції (предметні і непредметні знання), методичної, організаторської та комунікативної компетенцій.

Т. Комарницька зазначає, що в майбутнього вчителя іноземних мов повинні бути сформовані наступні види компетенцій, як особистісна, яка передбачає усвідомлення значущості ролі вчителя, соціальна (здатність затверджувати статус свого предмета в освітній концепції України), спеціальна і філологічну компетенції (володіння самими сучасними теоретичними знаннями з культурології) дидактико-методична.

Як бачимо, при різноманітності компонентів, що дослідники виокремлюють у складі професійної компетентності вчителя іноземних мов, провідною залишається іншомовна комунікативна компетенція, яка, на наш погляд, тісно пов'язана з усіма іншими компонентами професійної компетентності вчителя іноземних мов, а загальними є методичний компонент, психолого-педагогічний та проектно-дослідний. Розглянемо їх.

Методичний компонент

За своєю природою він передбачає опанування іноземною мовою на адаптивному рівні, який визначається конкретною педагогічною ситуацією, й оволодіння вміннями педагогічного спілкування. Методичний компонент професійної компетентності вбачає успішність та перспективність планування навчально-пізнавальної діяльності, підбір додаткового навчального матеріалу та уточнення, відбір та використання різноманітних методів та форм роботи із урахуванням особливостей учнів.

Психолого-педагогічний компонент

Зазначений компонент передбачає не тільки знання програм, нормативно-правових документів, вимог державного стандарту предмету, а й знання учителем вікових та індивідуальних особливостей учнів та вміння їх використовувати у різноманітних психолого-педагогічних ситуаціях, як у навчальній, так і поза навчальній діяльності учнів та володіння сучасними принципами комунікативної дидактики, орієнтованої на діяльнісний підхід до мови як інструменту до дії, когнітивний підхід, при якому учень є суб'єктом навчального процесу.

Комунікативний компонент

Специфіка професійної компетентності вчителя іноземних мов полягає саме в наявності сформованої іншомовної комунікативної компетенції, що і відрізняє цього вчителя від інших учителів-предметників.

Термін “комунікативна компетенція”, яким користуються дослідники, що працюють в сфері іноземних мов, вперше був запроваджений Д. Хаймзом, який визначив це поняття як “знання, що забезпечують індивідові можливість здійснення функціонально спрямованого мовленнєвого спілкування, тобто того, що необхідно знати тим, хто говорить, для досягнення успіху в комунікації в середовищі іншомовної культури”.

На думку науковців, основними складовими компонентами галузі освіти “Іноземна мова” є три види компетенцій. Це мовленнєва компетенція, мовна компетенція, соціокультурна компетенція. Кожна із зазначених компетенцій включає в себе певний набір інших компетенцій. Відтак, оскільки мовленнєва компетенція передбачає уміння сприймати на слух та появу нових іншомовних текстів комунікативного характеру, то вона базується на чотирьох видах компетенцій: в аудіованні, говоренні, читанні та письмі. Отже, для формування мовленнєвої компетенції повинні бути сформовані мовленнєви вміння в чотирьох видах мовленнєвої діяльності.

Мовна компетенція передбачає знання системи мови й правил її функціонування. З огляду на це, зазначена компетенція включає в себе наступні компетенції: лексичну, граматичну, фонетичну й орфографічну.

Соціокультурна компетенція передбачає знання певних фактів про країну, мова, якої вивчається. Зазначена компетенція включає в себе країнознавчу і лінгвокраїнознавчу компетенції. Перша з них передбачає знання історії, географії, економіки, державного устрою, культури країни, мова якої вивчається. Друга – включає в себе знання особливостей соціокультурного розвитку країни, мова якої вивчається на сучасному етапі.

Проектно-дослідний компонент

Зазначений компонент передбачає уміння учителя виділити головне у навчальному матеріалі та провести дослідження навчальної ситуації згідно запланованих основних етапів, використовувати різноманітні, найновіші джерела інформації та підбирати відповідні методи для створення презентацій, розробка та оформлення кінцевого продукту свого дослідження чи проекту.

Специфіка професійної компетентності вчителя іноземних мов полягає саме в наявності сформованої іншомовної комунікативної компетенції. Тому завдання майбутнього учителя англійської мови у початкових класах є оволодіти мовою, мовленнєвою та соціокультурною компетенціями в тій мірі, яка дасть можливість сьогоднішньому студенту успішно здійснювати педагогічну діяльність у майбутньому.

У контексті цього вагомий інтерес має теорія поетапного управління формуванням розумових дій (П. Гальперін, Н. Тализіна), згідно якої розрізняють такі етапи у процесі засвоєння знань: 1) ознайомлення, коли перед учнями ставляться цілі виконання певної розумової дії, пояснюють, на що орієнтуватись при виконанні неї, як довільно її виконувати, а також формують у школярів необхідну мотивацію щодо виконання дії; 2) етап матеріальної (матеріалізованої) дії, коли остання виконується у зовнішній, матеріальній та розгорнутій формах.

На цьому етапі відбувається засвоєння змісту дії, тобто склад її операцій, правила виконання, вчитель у свою чергу здійснює об'єктивний контроль за виконанням кожної операції; 3) на етапі зовнішнього мовлення всі елементи розумової дії подаються у формі усного чи письмового мовлення, внаслідок чого відбувається подальше узагальнення дій, проте вона ще не стає автоматизованою, “згорнутою”; 4) на етапі “зовнішнього мовлення про себе” розумова дія виконується у формі промовлення про себе, далі дія розвивається в напрямі узагальнення і згортання; 5) на етапі внутрішнього мовлення розумова дія досягає максимального згортання та автоматизації.

Особливості етапів процесу засвоєння досліджували також Ю. Бабанський [1], В. Крутецький [4], П. Гальперін [2], Е. Кабанова-Меллер [3].

Узагальнюючи положення, викладені у вказаних наукових працях ми виділили такі етапи процесу засвоєння знань:

– мотиваційний (усвідомлення учнями начальної мети, формування в них позитивної мотивації навчання);

– змістово-тренувальний (безпосереднє засвоєння змісту навчального предмету: сприйняття навчального матеріалу, осмислення, закріплення (повторне осмислення) та застосування на практиці);

– контролю-корегувальний (контроль та самоконтроль результатів навчально-пізнавальної діяльності, її корекція).

Так, Ю. Бабанський говорить про те, що процесу засвоєння притаманна складна внутрішня структура, яка передбачає такі етапи: позитивне ставлення учнів; безпосереднє чуттєве ознайомлення з матеріалом; мислення як процес активного опрацювання отриманого матеріалу; запам'ятовування і збереження отриманої та опрацьованої інформації [1, с. 59].

Аналогічну структуру процесу засвоєння запропонував і російський психолог С. Рубінштейн, який наголошував, що правильне трактування етапів засвоєння передбачає

розумінні
і навчальні
ознайомж
(спеціале
(можливі
В. І
психолог
стваленн
ознайомж
схематич
спостере
усвідомл
збережен
школяра
матеріал

То
структур
етапи.
запам'ят
етапі уче
навчальн
закріпле
що й заб
Ви
компетен
й форму
педагогі
фантазії,
соціокул
тощо.

Пе
спрямов

1. Бабан – 2-е і
2. Гальп дейстітів
совок
3. Кабан 241 с.
4. Крутец руков
5. Рефоц Выш
6. Татац науково

з, якої
ознавчу
ржавного
є знання
ому етапі.

зачальному
основних
підбрати
продукту
є саме в
завдання
мовною,
ожливість
ньому.

умуванням
у процесі
іння певної
овільно її
нання дії;
зовнішній,

ї, правила
ям кожної
ся у формі
знення дії,
мовлення
ивається в
ція досягає

ський [1],

ілили такі

позитивної

предмету:
слення) та

навчально-
виховна
а складна
посереднє
реакціонання
зацівованої

психолог
передбачає

розуміння складного характеру процесу навчання, в якому взаємопов'язані вчитель, учень і навчальний матеріал. Учений виділяє такі етапи процесу засвоєння, як-то: початкове ознайомлення з матеріалом, або його сприймання в широкому розумінні; осмислення (спеціальна робота, пов'язана із закріпленим матеріалом); опанування матеріалу (можливість оперувати ним у різних умовах).

В. Крутецький, інтерпретуючи етапи засвоєння знань з позицій педагогічної психології, визначив психічні стани, якими ці етапи виражаються [4, с. 29]. Так, позитивне ставлення проявляється в увазі учнів, їхньому інтересі до змісту навчання. Чуттєве ознайомлення з навчальним матеріалом пов'язане з використанням наочних (предметних, схематичних, символічних, образотворчих) засобів навчання та вихованні в учнів спостережливості на цій основі. Мисленнєві процеси учнів активізуються внаслідок усвідомлення та розуміння всіх суттєво-логічних зв'язків і відношень. Завдяки збереженню в пам'яті усвідомлений навчальний матеріал включається до системи знань школяра, засвоєних на попередніх етапах навчання, причому структурування навчального матеріалу у свідомості учнів відбувається завдяки активній роботі мислення.

Тож, узагальнюючи вищеперелічені положення стосовно структуризації особистісного процесу засвоєння знань ми виокремили три взаємопов'язані етапи. На першому етапі відбувається первинне сприймання, осмислення і запам'ятовування навчального матеріалу, тобто засвоєння теоретичних знань. На другому етапі учень набуває навички і вміння практичного застосування знань на основі виконання навчальних завдань та вправ. На третьому етапі здійснюється повторення, поглиблення і закріплення знань, удосконалення практичних умінь і навичок, контроль та самоконтроль що й забезпечує міцність знань учнів.

Висновок. Процес оволодіння професійною, зокрема комунікативною компетенцією, передбачає не тільки засвоєння знань, умінь та навичок з іноземної мови, а й формування позитивної мотивації та інтересу, не тільки до знань з мови, а й до педагогічної діяльності вцілому; розвитку пам'яті, уваги, мислення, спостережливості, фантазії, уявлення що значно полегшує процес оволодіння мовними, мовленнєвими та соціокультурними компетентностями; формування умінь самоаналізу та самоконтролю тощо.

Перспективу подальшого дослідження ми вбачаємо у формуванні комунікативно спрямованої позиції майбутнього вчителя іноземної мови в початкових класах.

Використана література:

1. Бабанский Ю. К. Оптимизация педагогического процесса: в вопросах и ответах / Ю. К. Бабанский. – 2-е изд. перераб. и доп. – К. : Радянська школа, 1983. – 287 с.
2. Гальперин П. Я. Основные результаты исследований по проблеме формирование умственных действий и понятий. Доклад на соискание уч. степени доктора пед. наук (по психологии) по совокупности работ: 13.00.01 – М. : 1965 – 31 с.
3. Кабанова-Меллер Е. Н. Учебная деятельность и развивающее обучение, – М. : Педагогика, 1981. – 241 с.
4. Крутецкий В. А. Психология обучения и воспитания школьников: Кн. для учителей и классных руководителей / В. А. Крутецкий. – М. : Просвещение, 1976. – 148 с.
5. Реформатский А. А. Введение в языкознание / Реформатский Александр Александрович. – М. : Высшая школа, 2000. – 270 с.
6. Татаренко А. Б. Компетентність – вимога сучасності / Андрей Борисович Татаренко // Світло: науково-метод. інф. пізн.-освіт. часопис. – 1996. – № 1. – С. 57-64.